ПО КОНФІСКАТІ НАКЛАД

Nr. 117 (15.196).
Ч. 117 (15.196).

Lwów, czwartek 25. maja 1939.
Львів, четвер 25. травня 1939.

Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Rok LX.
Рік LX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація:
ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
" Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло“.
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . . 15.00 "
піврічно . . . . . . 30.00 "
річно . . . . 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА“ В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

СССР. дійшов до порозуміння з Анґлією та Францією?

ІНТЕРВЮ МІНІСТРА БОННЕ.

ПАРИЖ, ПАТ. У вівторок вечером розійшлась у Парижі вістка, що в Женеві дійшло до остаточного порозуміння між Англією, Францією та СССР. Совіти буцімто приняли французьку тезу, в середу прийде остаточна постанова британійського уряду. Приготування текстів порозуміння тривало б ще довший час.

Мін. Бонне заявив у інтервю представникові „Парі Суару“, що він сподіється успішного кінця переговорів зі СССР. Париська преса містить оптимістичні кореспонденції з Женеви на ту тему.

Постанова женев. „Комітету Трьох“

У СПРАВІ ДАНЦІҐУ.

ЖЕНЕВА, ПАТ. „Комітет трьох“ зібрався у вівторок перед полуднем під проводом мін. Галіфакса, референта справи Данціґу. Комітет поручив високому комісареві Буркгардтові вернутися до Данціґу та приготовити звіт.

ЖЕНЕВА, РАЙТЕР. Комітет для Данціґу рішив не вводити ніяких змін у відношенні вільного міста до Ліґи Націй.

Італія не виповість

АНҐЛЬО - ІТАЛІЙСЬКОГО ДОГОВОРУ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. „Таймс“ повідомляє у телеграмі з Риму про поголоски, немовби у звязку з італьо-німецьким союзом італійський уряд мусів виповісти Англії договір з минулого року. „Таймс“ категорично стверджує, що тепер ніщо не вказує на те, щоб італійський уряд мав такий намір.

Ліґа Націй супроти теперішньої міжнародньої кризи.

ДВІ ЗАЯВИ У ЖЕНЕВІ.

ПРОМОВА МІН. ГАЛІФАКСА.

ЖЕНЕВА, ПАТ. Засідання Ради Ліґи Націй у вівторок мало бути присвячене технічним і адміністраційним справам. Тимчасом заки воно почалося, забрав голос мін. Галіфакс та виголосив заяву про загальне міжнародне положення.

Він ствердив, що випадки після вересня 1938 змусили британійський уряд заняти нову політичну лінію та ПРИНЯТИ НОВІ МІЖНАРОДНІ ЗОБОВЯЗАННЯ, що мають на меті спротив проти всяких насильних розвязок, які ведуть до анархії та руїни цивілізації. Велика Британія приняла ці зобовязання поза Ліґою Націй, бо у тій ситуації це було необхідне, але вони ГОДЯТЬСЯ З ДУХОМ ЛІҐОВОГО ПАКТУ. Як ці розмови скінчаться, льорд Галіфакс вихіснує першу нагоду, щоб повідомити про вислід Ліґу Націй.

Згадані випадки без сумніву мали ВПЛИВ НА ПОЛІТИЧНЕ ЗНАЧІННЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ Ліґи. Не зважаючи на те, британійський уряд стоїть на становищі, що необхідно зберегти міжнародню співпрацю в рамах Ліґи Націй. Прийде ще хвилина, коли всі народи могтимуть мирно співпрацювати для загального добра. Тимчасом БРИТ. УРЯД БОРОНИТЬ ТЕПЕРІШНЬОГО СТАНУ ПРОТИ НАСИЛЬНИХ ЗМІН та старається, щоб перемогли чинники, які можуть продовжувати солідарну, сильну і практичну міжнародню співпрацю.

ПРОМОВА МІНІСТРА БОННЕ.

Опісля промовив мін. Бонне, підкреслюючи, що не згадувати на засіданні Ради Ліґи Націй про теперішнє таке поважне міжнародне положення було б парадоксом. ЛІҐА НАЦІЙ НЕ ЗУМІЛА ЗАПОБІГТИ ДЕЯКИМ ПОЛІТИЧНИМ ПОДІЯМ, мусіла обмежитися до дуже обережного становища. Та не значить це, щоб треба було виріктися засад, які лучать членів Ліґи Націй.

Французький уряд є і дальше вірний засаді безпеки, співпраці та мира. Народи стоять тепер перед альтернативою співпраці або насилля. Всі давні зусилля, щоб забезпечити мир, ВИЯВИЛИСЯ БЕЗУСПІШНИМИ. Французький уряд ствердив цей неуспіх і станув на становищі, що безпеку, мир та співпрацю можна осягнути іншими методами, на іншій площині, тому приступив до низки переговорів.

Ці переговори є в повній гармонії зі засадами пакту Ліґи Націй. Мін. Бонне погоджується з внеском Галіфакса, щоб закомунікувати Лізі Націй вислід переговорів, як лиш вони покінчаться.

Опісля Рада Ліґи Націй приняла звіти, що торкаються технічних і адміністраційних справ.

„Льоґічний наслідок істнування осі“.

ГОЛОСИ БРИТІЙСЬКОЇ ПРЕСИ ПРО НІМЕЦЬКО-ІТАЛІЙСЬКИЙ СОЮЗ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Італьо-німецький союз не зробив у Англії більшого враження, преса трактує його байдужо.

„Таймс“ називає підписання союзу не важною подією, бо він не вводить нічого нового: від коли повстала вісь, обі держави тримали тісний контакт та радилися — хоч Німеччина перше ділала, а щойно тоді відбувала конференції.

„Йоркшір Пост“ уважає, що Німеччина вповні підпорядкувала собі Італію; тепер німецька пропаганда вже не зуміє дезорієнтувати британійської опінії.

„Менчестер Ґардіен“ називає союз льоґічним наслідком істнування осі, який нікого не заскочив ані не занепокоїв. Хосен з нього такий, що тепер ніхто не пробуватиме відтягнути Італію від Німеччини теплими словами.

Німецька преса не згадує про Польщу.

БЕРЛІН, ПАТ. Від кількох днів німецькі публіцисти — без сумніву інспіровані офіційними чинниками — уживають нової тактики іґноруючи польський чинник при аналізі політичній чи дискусії у вступних статтях. Вони згадують виключно про Англію та Францію як про активні чинники міжнародього життя. Ця тактика мабуть має на меті вбити клин між Польщу та західні держави.

—o—

Німецькі літаки над польською територією

ВОЛЬШТИН, ПАТ. У вівторок в 17. год. появилися над місцевістю Оґра, 3 кільометри від кордону, 4 німецькі літаки, з яких один мусів причалити. Пільотував його цивільний летун 27-літній Георґ Длях, що вилетів зі Загану і заблукався в дорозі до Ерфурту. Три інші літаки покружляли над Оґрою, опісля відлетіли.

—o—

Німецько-італійський пакт — це осторога.

ГОЛОС ОФІЦІОЗУ НІМЕЦЬКОГО МІНІСТЕРСТВА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ.

БЕРЛІН, ПАТ. Коментуючи німецько-італійський союз, „Політіш-Діпльоматіше Корреспонденц“ стверджує, що він є вислідом низки фактів та довгої надуми. Інтереси обох держав ніде не є суперечні. Союз був необхідний з огляду на спільний світогляд та реакцію на останні зусилля у напрямі окруження. Суть того союзу полягає на тім, що він становить осторогу: хто шкодитиме одному контрагентові або заатакує його, стріне рішучий спротив другого. Це повинно мати спасенний вплив на тих, що мають змогу йти шляхом, який уважають справедливим.

ІТАЛІЙСЬКІ КОМЕНТАРІ.

РИМ, ПАТ. Ґайда на сторінках „Джорнале д'Італія“ називає італьо-німецький союз останнім закликом до співпраці, що його Рим та Берлін кидають демократичним державам. Союз є оборонний. Він змагає не до стабілізації теперішнього стану, лиш до рівноваги сил та рівних прав. Німеччина й Італія не ужиють перші сили для розвязки отвертих питань.

„Попольо ді Рома“ підмічує у союзі три моменти:

1 він не дає змогу легкодушно викликати світової війни,

2 він потверджує, що природний кордон між Італією та Німеччиною визначено раз на все,

3 його цілю є забезпечити мир та життєвий простір для обох сторін.

ҐЕНЕРАЛ ФРАНКО ПРОЩАЄ НІМЕЦЬКИЙ ЛЕҐІОН.

БУРГОС, ПАТ. У вівторок відбулась у Леоні прощальна ревія німецького леґіону перед ґенералом Франком. Рано відплила з Леону перша частина німецьких вояків.

—o—

Голяндська королева у Брюсселі.

БРЮССЕЛЯ, ПАТ. Голяндська королева Вільгельміна приїхала на північний дворець у вівторок в год. 16,30, де повитав її король Леопольд, а військовий відділ віддав почесть. Артилерія дала 51 стрілів. Серед ентузіязму населення король переїхав з королевою до своєї палати, де представлено бельгійських державних достойників, опісля відбулося приняття.

З долі і недолі народних комісарів.

ДО ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ СОВІТІВ.

ТРОЦЬКИЙ.

Коли за морозних імлистих жовтневих днів року 1917 зникнув у Петрограді уряд Керенського, а радіо оповіщало всім, всім, всім, що влада в Росії перейшла до якогось не цілком зрозумілого робітничо-солдатсько-селянського уряду, тоді у будинку міністерства закордонних справ зявився перший представник цього уряду, перший наркоміндел (народній комісар закордонних справ). Це був Троцький. Але на цій посаді він пробув тільки кілька місяців.

Цього типового представника революції замінила людина, ніби й не цілком відповідна для тих бурхливих часів, коли здавалося, все старе мусить зникнути, а на його місці повстати щось нове, нікому невідоме.

Цей новий наркоміндел був Юрій Чічерін. Зі старого відомого шляхетського російського роду. Син відомого дипльомата. Закінчивши московський університет, він вступив до міністерства закордонних справ, швидко пішов угору, але захопившися революційними ідеями, подався до димісії і виїхав на еміґрацію до Анґлії. У 1917 р. його там заарештували, але потім виміняли на заарештованого в Петрограді анґлійського амбасадора Бюкенена.

ЧІЧЕРІН.

Хоч і большевик, Чічерін на тодішні часи вів своєрідне, суто панське життя. Він працював тільки в ночі, у своєму роскішно умебльованому кабінеті в будинку наркомату закордонних справ, колишньому будинку московського міліонера Сави Морозова. В сусідній кімнаті стояв великий фортепіян, на якому годинами грав Чічерін, теж по ночах, а секретарі терпляче чекали на нього. Надхнення для музики і для дипльоматії, Чічерін завсіди шукав на дні склянки правдивого французького коняку.

І треба сказати, що часом надхнення не зраджувало його. Досить пригадати його зручні шахові ходи на міжнародній дошці, знаменитий своєю несподіванкою рапальський трактат СССР з Німеччиною, завдяки чому обидві держави тоді загнані в кут, заняли певне становище не тільки на ґенуезькій конференції, але і в Европі. Або як він підтримав Туреччину, яка дослівно стояла на краю загибелі, завдяки чому повстали дружні взаємини між Туреччиною і СССР.

Взагалі Чічерін, може завдяки своєму татарському походженню, мріяв про близький контакт СССР з азійськими державами, зрозуміло, на засадах геґемонії.

Але тут йому вже не пощастило. Навколо нього вже плелися інтриги, ініціятором яких був найближчий співробітник Чічеріна, його заступник Літвінов. Це був уже зовсім інший тип. Із дрібних ремісників з Білостоку. Без ніякої освіти. Теж дуже здібний, але скоріше хитрий та спритний, ніж розумний. З багатим революційним минулим, значну частину якого провів за кордоном.

ЛІТВІНОВ.

І несподівано Чічерін довідався, що він поважно хворий, мусить лікуватися, а всі справи передати Літвінову. Дедалі Чічерін падав усе нижче й нижче, поки не вмер у пяному стані дослівно на бруку.

Здається у Літвінова ввесь час була мрія стати за справжнього таки міністра закордонних справ, за такого, які бувають по капіталістичних країнах.

Уся його увага звернена була спочатку на визнання СССР державами, які того ще не зробили, а потім щоб навязати з ними ближчі взаємини. Буцім-то щастило. Совіти визнала Північна Америка. Принято їх і до Ліґи Націй.

З великою охотою їздив „Максим Максимович" до Женеви. Виголошував там промови, провадив дипльоматичні розмови. Будував різні політичні комбінації. Але все це якось не збільшувало міжнароднього престіжу СССР. Навпаки: недовіря до такої дипльоматії зростало.

Правда, може в цьому винний був „Максим Максимович" провідник закордонної політики, а скоріше спричинялися до цього кермачі внутрішньої політики в СССР. Та якось байдужіші ставали в Кремлі, в щільному оточенні політбюра, до спогадів давнього минулого, звязаних з „товаришем Кузнецовим", бо такий був первісний революційний криптонім Літвінова.

Одне діло було, коли він за давніх часів надзвичайно щасливо провозив з закордону до Росії велику кількість зброї для революційних

випадів, переправляв закордон і звідти великі суми грошей для тих революційних цілей. Це був цілком реальний успіх.

І зовсім інше діло тепер, коли виїздить до Женеви, до Льондону на коронацію англійського короля, зустрічається з ріжними амбасадорами.

НЕСПОДІВАНА ДИМІСІЯ.

Отже цілком несподівано виникає непередбачена совітською конституцією комісія Верховної Ради в закордонних справах з улюбленцем Сталіна, молодим Ждановим на чолі.

Тоді як на XVII зїзді партії Літвінов робив сам звіт із закордонної політики, на XVIII зїзді обійшлися без нього.

І раптом, коли СССР зайняв виграшну позицію на міжнародньому форумі, коли не він, а до нього звертаються з пропозиціями, на останній сторінці московських центральних газет зявляється замітка петітом в декілька рядків, що президія Верховної Ради СССР звільнила товариша Літвінова на його прохання від обовязків наркома закордонних справ.

І диплюматія, і преса майже всіх европейських країн ламає собі голову: „Чому це сталося і то саме тепер?!"

Безумовно Чічерін і Літвінов по суті були тільки технічні робітники, бо закордонною політикою в СССР кермує політбюро, але водночас вони були фахівцями, потрібними дорадниками в цій справі.

ЧИ ШУКАЮТЬ ВИГІДНІШИХ ПОЗИЦІЙ?

І хоч по суті відхід Літвінова не міняє нічого в цій справі, але не можна не помітити бажання в його звільненні (бо деж тут на власне бажання?) саме тепер задемонструвати зміни чи в напрямку, чи в методах закордонної політики.

Літвінов, як відомо, був досить догідливим партнером в усяких пертрактаціях зі закордонними державами. Отже чи немає в цьому звільненні його бажання надати собі більше ціни, бажання одержати кращі, вигідніші пропозиції?! Чи немає в цьому звільненні його ніби „англьофіла", якщо таку назву можна надати совітському диплюматові, деякого натяку, що якщо не буде цих кращих пропозицій, вищого цінування СССР, то СССР може змінити закордонну політику на 180 ступнів?!

Трапляється часами дивний збіг обставин.

Наприклад виголошує „вожд" однієї країни своє незадоволення з приводу повстання за його кордонами певної автономної одиниці, і дослівно за кілька днів уже ця певна автономна одиниця зникає з волі іншого „вожда" ніби цілком ворожого табору.

Або зявляється в дуже впливовій газеті країни думка, що революція в іншій країні, ніби цілком ворожого табору, могла би дати дещо позитивне, якби „вожди" в ній не піддали так неарійському впливові. І в цій іншій, ніби цілком ворожій країні, зараз же зникають з міністерських фотелів неарійці — нарком закордонних справ Літвінов і нарком звязку Берман.

НЕАРІЙСЬКИЙ ЦЕНЗУС.

Справді досить цікаво. Уряд СССР року 1935 на 19 наркомовських посад мав 6 наркомів неарійського походження, тобто 30 відсотків.

На початку року 1938 кількість наркомовських тек значно збільшилася. Було їх 30, а наркомів неарійців було 6 (зрозуміло вже нових), тобто 20 відсотків.

А сьогодні на 44 теки є тільки 3 наркоми неарійці. Два брати Кагановичі та нарком лісової промисловости Анцелович. І то ніби зоря Кагановичів трошечки померкнула. Лазаря вже чомусь то не обрали на секретаря ЦК партії, а третій брат, Юлій, хоч і мав таке споріднення недавно зник з політичного обрію.

А свого часу позникали такі диплюмати, ставники Літвінова, неарійського походження як Сокольников, Карахан, Раковський, Юренев. Правда є ще на своїх посадах і Майський і Суріц...

А головні обвинувачені всіх голосних судових процесів останнього часу були Зіновєв, Кеменев, Радек, Розенгольц, Чернов, Ягода та інші. Можливо, що це пояснюється і деяким „троцькізмом" усіх тих осіб...

МОЛОТОВ — ДОВІРЕНИЙ СТАЛІНА.

Теку наркоміндела взяв сам голова ради народніх комісарів Молотов, людина великої волі й характеру, найближчий співробітник Сталіна і мабуть його наступник.

Цей рух, чи не слід уважати теж скоріше демонстративним. Бо занадто праці в такого комісаря ,щоб мати можливість віддавати всю увагу постійно закордонній політиці у всіх її дрібницях. Отже Молотова заступає й заступатиме перший його заступник, Володимир Патьомкін. 63 роки. З шляхетського російського роду. Скінчив історично-фільольогічний факультет московського університету. До революції педагог. По революції перейшов до диплюматії. 6 років у Туреччині. 3 роки в Греції. 3 роки в Італії. 3 роки у Франції. Три в централі в Москві.

Він обїжджає чомусь всі причорноморські країни, поліпшує так добрі взаємини з Туреччиною, і це саме тоді, коли Англія й Франція не мають змоги добалакатися остаточно з Туреччиною. Обсаджують досі вільні уже довгий час амбасади в Букарешті, у Варшаві, у Вашингтоні. Це не може свідчити про намір провадити якусь ізоляційну політику. Ні, навпаки. Але чи не свідчить це про бажання провадити ніби то самостійну закордонну політику СССР, на зразок старої царської російської? Не піддаватися цілком впливам Англії й Франції, а впливати самому на найближчих сусідів, тримати Чорне Море на замку для всіх нечорноморських держав?!

Або чи не є це бажання задемонструвати тільки можливість усього цього, вплинути цим і дістати кращі пропозиції, краще впливовіше місце серед інших впливових держав. І цим досягнути вже цілком інших цілей?!

Гл. Л.

З польської преси.

Коли українці є у Львові і коли їх нема.

ПІСЛЯ ВИБОРІВ ДО МІСЬКОЇ РАДИ.

На запит, котрі групи найзавзятіше поборювали себе у виборах до Міської Ради у Львові, можна без найменшого сумніву сказати: Озон та ендеки. Зрештою так було не тільки у Львові. Мимоходом згадаємо, що виленський ендецький „Глос Народови" у своїх закликах до виборців, щоб голосували на „католицько-народову" листу спеціяльно підкреслював: „Не голосувати на листу Озону". Львівські ендеки не хотіли навіть говорити з представниками Озону у справі спільного польського виборчого бльоку у Львові. А всеж, коли йде про українців, то ендеки й Озон у справі виборів до Міської Ради у Львові знайшли спільну мову. Безпосередньо після виборів **„Слово Народове"** (ч. 143. з 23-го травня ц. р.) у статті п. н. „Виборчий успіх великої ваги" написало:

„Польща прийме з радістю факт великої перемоги польщини в недільних виборах. В укладі сил не зайшла під тим оглядом ніяка зміна; в новій раді засяде на 72 радних 56 поляків. Здаємо собі справу, що внаслідок уневажнення лист дійсельна сила свідомих українців не могла у виборах якслід виявитися, але і там, де українські листи допущено, вони не зуміли скупчити на собі поважнішого числа голосів".

Озонівський **„Дзеннік Польскі"** (ч. 140 з 24-го травня ц. р.) написав про те:

„Без мандату, здається, вийдуть українці; хоча зголосили листи майже у всіх округах. У цілій низці округ ці листи, правда, уневажнено, але і там, де вони втрималися, а були це округи з розмірно великим скупченням української людности, вони не здобули у виборчій боротьбі ані одного мандату".

Якби відписане зі „Слова Народового". Про ту „виборчу боротьбу", в якій українці не здобули ані одного мандату, ми писали вчора у передовій статті п. н. „Українців у Львові нема". Тому уважаємо, що якінебудь коментарі до наведених ендецько-озонівських заміток зайві. „Дзеннік Польскі" радіє з такого вислідку виборів.

„З погляду інтересів польщини нашого міста — пише він — цей очевидний заник українських впливів у Львові треба признати поважним виборчим успіхом польського елементу".

Ендеки трохи скромніші. Вони пишуть, що внаслідок уневажнення українських лист чисельна сила свідомих українців не могла якслід виявитися і з другого боку підкреслюють, що там, де українські листи допущено, вони „не зуміли скупчити на собі поважнішого числа голосів". Просто. Але Озон уже стверджує з тієї нагоди „заник українських впливів у Львові" і приписує велику заслугу в цьому „польскему живйолові". Та як тільки „Дзеннікові Польскому" треба арґументу, то він не заікнувшись писатиме про силу українців. Ось хочби в цій самій статті пишучи про те, що в одній з озонівських лист перепав пос. Роман Рудницький „Дзеннік Польскі" пише:

„П. Рудницький став свого часу послом випадково, а саме завдяки українським голосам, що їх свідомо кинули на нього українські організації, які поборювали д-ра Бронислава Войцеховського за його відому святоюрську промову. В деяких колах гадали, що п. Рудницький справді в нашому місті такий популярний, що приєднання його особи на спільну листу варто оплатити резиґнацією з виразного ідейницького обличчя виборчої акції. Тимчасом, коли у самоуправних виборах бракло послові Рудницькому голосів національних меншин, а працівницькі й робітничі опозиційні кола мали кандидатів на листах інших груп із працівницьким характером — тоді перепав".

Це ясне, що і в другім випадку, тобто тоді, коли говорить про те, що п. Рудницькому бракло голосів національних меншин, „Дзеннік Польскі" мав на увазі українські голоси. Отже, як „Дзеннікові Польскому" треба доказати якусь необхідну йому „правду" і для того треба підкреслити силу українців, то він це зробить без вагання. Але як треба доказати силу польського „живйолу", то він без надуми писатиме про „заник українських впливів". Словом: як треба українців, то вони є у Львові, як не треба, то їх нема.

—o—

ЮГОСЛАВЯНСЬКИЙ МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ПОЇДЕ ДО ЛЬОНДОНУ Й ПАРИЖА.

БІЛГОРОД. „Ексенж Телеґраф" повідомляє, що югославянський міністр закордонних справ Маркович поїде з відвідинами до Льондону й Парижа в половині червня ц. р. після повороту кн. Павла з Берліна.

—o—

ДО ДАНЦІҐУ ПРИЇДЕ ШЕФ ШТАБУ С. А.

ДАНЦІҐ, АТЕ. 9-го червня імовірно приїде до Данціґу шеф німецьких С. А., Люце, щоб узяти участь у дружинових змаганнях всіх штурмових частин С. А., що стоять у Данціґу та частин із Східної Прусії. Загальну скількість членів С. А. обчислюють на 10 тис. осіб. Люце перебуватиме в Данціґу два дні.

—o—

ЯПОНСЬКІ ҐРАТУЛЯЦІЇ ДЛЯ НІМЕЧЧИНИ Й ІТАЛІЇ

ТОКІО. ПАТ. Премієр Гіранума заявив представникам преси, що японський уряд переслав щирі побажання Німеччині й Італії з нагоди підписання італійсько-німецького союзу. Японія — заявив премієр — бажає вдержувати близькі взаємини з Німеччиною та Італією.

—o—

ПРОТИЖИДІВСЬКІ МАНІФЕСТАЦІЇ У БРНІ.

ПРАГА, ПАТ. У Брні прийшло вчора вечором до маніфестацій чеських фашистів проти жидів. Кількасот маніфестантів перейшло містом, викрикаючи домагання, щоб жиди покинули казарні й публичні льокалі. Інших виступів не було.

Дещо з життя Волині.

АРЕШТУВАННЯ М. ХАНЕНКА.

Луцьк має сензацію: в суботу 13. травня арештували тут б. заступника начальника самоврядного відділу воєвідського уряду, нагорожденого „золотим хрестом заслуги" за часів Г. Юзевського, Михайла Ханенка. Ханенко, як твердить він сам, походить з роду гетьмана Ханенка. Знаний він ще на Волині зі своєї заможности — маєток на Сарненщині та двоповерховий дім у центрі Луцька (на спілку з ін.).

М. Ханенко політичним життям не цікавився і стояв від нього дуже далеко, а в своїй обережності, здається, перевищив усіх. Навіть уникав громадського життя. На одно погодився: бути головою церковно-релігійного т-ва ім. митрополита Петра Могили, що має кілька відділів на Волині й видає місячник „Шлях". Має воно також дім, у якому живе єпископ Полікарп. Отже примусовий відпочинок М. Ханенка мусить трохи гальмувати згаданий церковно-суспільний апарат.

У звязку з арештуванням М. Ханенка влада перевела ревізію в його маєтку та в помешканні в Луцьку й люстрацію т-ва ім. Петра Могили в згаданій домівці.

Причини арештування М. Ханенка громадянам невідомі. Зате ходять ріжноманітні сплітки, яких не можна брати поважно під увагу.

ЗАКРИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОЧАРНІ.

Як „Діло" вже повідомляло, з розпорядження адміністраційної влади спинено працю й зачинено одну з найповажніших українських районових молочарень на Луччині, а саме в с. Лаврові. Формальна причина закриття згаданої молочарні — недокладне виконання пляну нового дому молочарні. Чи вдасться врятувати лаврівську районову молочарню, що давала щомісяця великі тисячі хліборобам багатьох околичних сіл, годі сказати.

З закриттям лаврівської молочарні на Луччині з пяти українських районових молочарень залишилася чинні чинною всього одна — в с. Воротневі.

НАСТРОЇ СЕРЕД НІМЦІВ І ЧЕХІВ.

Царська влада охоче оселювала на Волині німецьких і чеських кольоністів, даючи їм можливість набувати значні шматки землі. Очевидно, і чехи і німці живуть кольоніями, злитою масою та зберігають усі свої національні особливости, навіть звичаї, принесені сюди дідами-прадідами.

Останні політичні події в центрі Европи мусіли струснути цими кольоністами. Доля Чехії дуже пригнітила її тутешніх синів. З одного боку, ненависть до німців зросла в них до краю, з другого — нема тут чеха, який не вірив би в унезалежнення Чехії. Цікаво, що після катастрофи їхньої батьківщини чехи Волині стали ще більшими польськими патріотами.

Положення німців гірше. Більшість їх віднекується Німеччини, особливо Гітлера, бажаючи собі одного — спокійно жити та працювати. Але не всі й не завжди вірять у їх щирість. Меншість німецьких кольоністів не йде вповні по цій лінії і навіть ворогує з першою групою.

Доходить до того, що одні одних уникають —одні з побоювання підозрінь, другі — з нехіті до них.

Духовенство еванг.-реформованої церкви, до якої належить більшість тутешнього німецького населення (в тому числі і жінка українців), заманіфестувало свою активну льояльність спеціяльною відозвою до вірних із закликом до субскрипції позички на ПОП.

НАПРЯМКИ ГОСПОДАРСЬКОЇ РОЗБУДОВИ ВОЛИНІ.

Треба вважати за явище дуже характеристичне, що польський капітал не дуже преться на Волинь, особливо туди, де життя вимагає коштовних інвестицій. Польські купці, що йдуть на Волинь із субвенціями в кишені, це переважно елемент легкокрилий: він так тут гніздиться, щоб кожної хвилини — при банкрутстві чи інших обставинах — міг знятися з місця й відлетіти. Їхня ділянка — це одяг, мануфактура, бекони, паливо і т .д. Там, де треба вложити не міліони, а сотні тисяч, їх нема.

І ось всі більші підприємства, які в інших країнах є в руках приватних капіталістів, тут на Волині творять самоуправи або просто уряд: копальні, лісовий промисл, збіжеві елеватори і т. ін.

Прикладом згаданого явища може служити такий факт: На Волині дуже розвинена продукція олійних рослин, між іншим ріпаку, але через те, що будова солідної, модерної олійні, яка була б усилі опанувати ринок сирівця та збуту, вимагає поважних грошей, то аматорів навіть на таке рентовне діло нема (поважніша олійня є лише в Ковлі). Словом, подібні інвестиції приватних капіталістів (поза жидами) лякають.

І ось ідуть заходи, щоб побудувати в Рівному велику модерну олійню коштом... держави.

Чи правильний це шлях, покаже недалека майбутність.

С. С.

Тайні точки італійсько-німецької умови.

ЛЬОНДОН, 23. 5. „Дейлі Експрес" повідомляє, що підписаний вчора німецько-італійський союз має дві тайні клявзулі.

Перша з них стверджує, що один член не може без попередньої згоди другого виповісти війни. Цю точку вважають політики забезпекою Мусоліні перед тим, щоб Німеччина не почала напасної війни.

Друга точка торкається обєднання команди. На випадок війни буде створена спільна найвища команда армії. В тій команді засідатимуть 3 німецькі ґенерали і два італійські. Фльота обох держав вестиме свої акції самостійно, за винятком тих німецьких кораблів, які підчас вибуху війни будуть знаходитися на Середземному Морі. Ті кораблі перейдуть під італійське командування. Летунство буде теж творити самостійні одиниці, але буде теж створена мішана німецько-італійська ескадра до диспозиції найвищої команди армії.

Чеські фашисти домагаються реконструкції уряду протекторату.

ПРАГА, 23. 5. ПАТ. Президент Гаха прийняв учора ґенерала Гайду і членів виконавчого комітету фашистівської партії, які подали президентові своє меморандум, у якому вони домагаються: 1) Реконструкції уряду в користь фашистівської партії, яка в уряді не має тепер репрезентантів; 2) Проголошення в якнайкоротшому часі протижидівського законодавства; 3) Дати змогу фашистам організуватися поза рямками партії національної спільноти. Тоді, коли чеська преса виступає сильно проти діяльности фашистів і закликає їх з меншого кола, щоб вони не переговорювали з поміж частиною народу і не повторювали помилки уряду Годжі дотично Генляйна, — німецька преса ставиться дуже прихильно до ініціятиви ґен. Гайди.

Жиди-спеціялісти мають вернутися до Німеччини?

ЛЬОНДОН, 23. 5. „Дейлі Геральд" пише, що з уваги на недостачу робучих сил у Німеччині, влада покликала багато давніх жидівських спеціялістів і техніків на їх давні становища. Жидівські втікачі, що перебувають тепер в Англії, дістали листи від своїх давніх працедавців з Берліна й Відня із покликом вертатися. У всіх випадках жиди відповіли відмовно.

Міністерство праці в Берліні дало наказ промисловим фірмам і фабрикам приймати жидівських робітників, щоб таким чином звільнити німецьких робітників до праці, що вяжуться з обороною держави. Багато жидівських лікарів покликали до служби в німецькій армії.

Доля української еміґрації у Протектораті Чехії та Моравії.

Поділимо її на дві частини: стара і та, що щойно прибула з Карпатської України.

Стара заступлена кількома організаціями, шкільними установами і поодинокими особами. З організацій варто згадати **Український Комітет**, нащадок кол. Українського Громадського Комітету, що розвиває морально-допомогову і, так сказати б, консулярну діяльність — аж до видачі посвідок про арійскість. Зі шкіл, розуміється, на першому місці стоїть єдина досі неліквідована висока школа — **Український Університет**; ця аполітична установа дістає підтримку від чеського народу в розмірі 200 тисяч чеських корон річно; що буде з нею від осени 1939 р. — невідомо. **Українська гімназія в Моджанах** (б. Жевницька) дістала „виповідь" на першого липня цього року; в ній училися діти головно з Карпатської України, які нині, бідолахи, мусять вернутися до батьків і в свої села, де тепер мадярські школи. Українські організації роблять заходи перед Протекторатом, щоб утримати ґімназію надалі — покищо з невідомими наслідками.

Поодинокі люди старої еміграції влаштувалися двояко: старші й інтелектуальні працівники досі дістають скромну матеріяльну допомогу від чеського народу на прожиття; чи вона буде продовжена, це вирішить питання життя, жебрів чи самогубства тих людей. Молодші пристосувалися до обставин і шоферують, комісіонерствують чи заробляють фізичною працею. Дехто зі старої еміграції набув громадянство, яке тепер перевіряють і без сумніву ті, що мають забезпечені самостійним джерелом прожиття, втратять громадянство і працю та певно їх виселять.

Прийшла **хвиля еміґрантів з Карпатської України.** Мадярщина, зайнявши Карпатську Україну, натиснула так, що звідти виїхали всі ті, що не є автохтонами. Були то особи з громадянством чи ще без нього, щоб там не робили — були вчителями, лікарями, адвокатами, держ. урядовцями, агрономами тощо. Всі вони мусіли, кинувши все майно, забиратися геть! Ще добре, коли просто. Та в багатьох випадках виїздили, посидівши у мадярській темниці або в мадярському концентраційному таборі та скоштувавши усіх „благ" такого сидження. Гірко писати, але не сміємо промовчати того, що багатьох українців переслідували і карали мадяри чи „чорнорубашечники" (організація москвофілів) **на мстиві, безпідставні доноси деяких чеських урядовців**, що кидали край, приписуючи своє нещастя... українцям. Робив дещо тільки німецький консуль у Хусті, організуючи транспорти біженців, що мусіли в спеціяльних поїздах відїздити через Будапешт та Відень до Чехії та Морави.

Після приїзду на землі Протекторату, українці стрінулися з ворожим до себе відношенням багатьох чехів; але є і чеські організації, що гуманно ставляться до нещастя нових українських еміґрантів. Одне тільки певне, що праці собі вони ніякої не можуть знайти, бо з віднятям Судетів і Шлеська та з хвилиною, коли відстала Словаччина і Карпатська Україна, багато чеських працівників усілякого роду, які опинилися на Чехах чи Мораві, без успіху підшукують занять для себе.

Наша еміґрація, потовкшись якийсь час по добродійних установах, записується теж **на працю до Німеччини.** Відїздять головно до Бравншвайґу, де працюють на будовах міста та при шосових шляхах, заробляючи 6 марок денно без харчів. Наскільки маємо звідти вісти, люди працею задоволені, як і обходженням. До них приглядаються і хто має якусь кваліфікацію, таким стараються дати заняття по фаху, напр. інжиніра чи лікаря. Мій знайомий д-р Гуменюк зі Сваляви опинився в транспорті робітників і по приїзді до Бравншвайґу йому дали працю лікаря з платнею по 200 марок місячно та ще й кватиру з харчами. Гірша ситуація тих працівників інтелігентів, що з огляду на вік вже не можуть фізично працювати; вони покищо залишаються на Чехах та Мораві. Зачуваємо, що ними має опікуватися Німеччина; як саме — побачимо опісля.

Такий стан річей з українською еміґрацією в б. Чехо-Словаччині в половині травня ц. р.

Олександер Мицюк.

——o——

Міністр Чяно виїхав із Берліна.

БЕРЛІН, ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє, що міністри Рібентроп і Чяно продовжували вчора пополудні розмови про теперішню політичну ситуацію. Зокрема обговорювали вони справи, звязані з підписаною німецько-італійською умовою.

Італійський міністр закордонних справ Чяно покинув сьогодні рано в год. 11. разом із своїм почотом готель „Адльон". На двірець відвіз Чяна мін. Рібентроп. Італійського міністра прощали представники державної та партійної влади, міністри, представники війська та італійський амбасадор Атоліко.

——o——

Попис львівського „Луга".

Серед нинішньої метушні у світі та зденервування й українського громадянства у Львові львівський „Луг" уладив у неділю 21. травня руханково-спортовий попис. У гарному Луговому Городі зійшлися львівські луговики та луговички і доволі численна публика.

В год. 3. попол. почався попис мячевими змаганнями лугової дружини копаного мяча за мистецтво з Ютшнею. Лугова дружина виступила у добрій формі. Змагання скінчилися вислідом 2:2.

Відтак виступила чета львівських луговичок у народних строях до ритмічних вправ до пісні „Ой там при долині гарматами зриті". Вправи виведено до співу в супроводі одної трубки. Дальше виступила сотня львівських луговиків до нових вправ палицями, потім зайшла у ряди пів сотня луговичок до вправ мішних. Одні і другі вправи вийшли гарно й рівно, було видно добру підготову. Далі були вежі луговиків та луговичок, а потім львівські луговики пригадали публиці німецьку руханку на поручах і коні. До вправ на приладах виступило 40 луговиків. До попису дужання (важкої атлетики) були чотири пари. По вправах на приладах були ще вежі руховиків на драбинах. З черги на площу вийшло пів сотні луговичок до вправ стяжками. Попис закінчився національними танцями: катериною, гречаниками й арканом.

Велике враження на всіх зробила збірка луговиків і луговичок на площі та винесення лугового прапору при звуках лугового гимну.

На цьому пописі виявилося, що львівський „Луг" працює солідно, не зважаючи на великі метушні у світі. Колиб так усі лугові товариства в краю брали собі приклад з львівського „Луга", то ціла Лугова Організація представляла б собою велику вартість і силу для українського народу.

Що буде з чеським золотом?

ЛЬОНДОН, АТЕ. У відповідь на інтерпеляцію, чи британському урядові відомо, що суми, які доходять до висоти 5—6 міліонів фунтів, що їх чехо-словацький уряд мав на своїм рахунку в Банку Міжнародних Розчислень у Базелі — перенесено на конто німецького уряду, віцеміністер заявив, що англійський уряд не має інформацій про індивідуальні рахунки клієнтів Банку Міжнародних Розчислень. Якщо йде про чехословацькі гроші, зденоновані в Англії, то їх не можна переказати німецькому урядові без згоди міністра скарбу. З тої відповіди виходить, що банк у Базель признав німецькі претенсії до чехословацьких грошей, що їх незалежний чехословацький уряд там зложив був.

Амбасадор Рачинський вернувся

З ЛЬОНДОНУ ДО ВАРШАВИ.

ЛЬОНДОН, 23. 5. „Ксценж Телеграф" повідомляє, що польський амбасадор у Льондоні Рачинський покинув сьогодні Льондон і виїхав до Варшави, щоб відбути важну конференцію з польським урядом. До Льондону вернеться амбасадор Рачинський імовірно в четвер.

——o——

НОРМАН ДЕННАЙ

Чари місяця.

V.

У моменті скрути та перепон енергійна людина скоро дає собі раду, інстинктовно знаходить вихід. Так запанував над ситуацією Іляріон, як це нераз раніше удавалось йому запанувати над галасливими зборами банкових вірителів. Тут була можлива лише одна дорога, один вихід і він його знайшов. А коли хто рішився на цей єдиний вихід, не зважаючи на протест зі сторони панночки в суконці, і коли вона відійшла до міста, щоб принести нову одежу для своєї приятельки, Іляріона знов покинула відвага. Він ішов поруч дівчини, що була завинена в його старий плед, зажурений, мов винуватець.

— Це справді єдиний спосіб, якого ми могли вжити, говорив не перший раз поважно. — Я розумію цілком вашу приятельку, коли вона протестувала, але тут дійсно нема другого виходу.

Босі ноги дівчини обережно та боязко ступали по траві горі стежкою, що провадила до замчища.

— Коли вже так сталося, що мені вкрадено одежу, то якжеж могла я лишитися тут сама самісінька без нікого, — казала вона.

— Я тільки того боюся, що ваша приятелька цілу вину зложить на мене.

— Ох, але вам не треба тим так дуже журитися. Вона вже зразу така недовірчива.

— Щастя, що ви не маєте її вдачі — сказав.

Вона глянула на нього.

— А знаєте що? Я вас знаю, пане Твайт! Ми вже давніше зустрічалися.

Іляріон пристанув здивуваний. — Що? Неможливо! Я певен, що якби я був вас стрінув колись раніше... — він не скінчив. Він мало не виповів у свому збентеженні, що якби він був її раніше стрінув, то певно не був би її до віку забув, але він стримав й не сказав того.

— А все ж ми стрічалися — усміхнено говорила вона .— Ми зустрічалися кілька літ тому у домі мойого батька. Я називаюся Діяна Корт і ви були б давно це знали, якби ви були завдали собі труду і поспитали мене про це.

Іляріон знову щось хотів сказати, але замнявся. Дочка Джемса Корта! І аж тепер зрозумів він, чому її обличчя видалося йому знайоме. Він бачив її раз або два підчас гостини в домі Джемса Корта, ще коли вони були з собою добрі. Пригадав собі, що вже тоді признавав її досить гарною. Але він ніколи не доцінював жінок.

— Коли так, — сказав — то ми з собою старі приятелі!

— А тепер і ви краще зрозумієте, чому я приходила до цього замчища. Мій батько мав колись намір купити цей замок, а на цю думку я сама його навела, прочитавши йому цілу історію замчища і привязану до нього легенду про камінь Джерента та віру у ворожбицтво з того каменя. Розуміється, я в ті забобони не вірю, і коли я тут прийшла, то був це чистий жарт. Мені байдуже, та сама ніч така тепла, околиця приманчива! Чи ви ніколи не відчували на собі чару повного місяця?

— Ні, — сказав Іляріон і глянув на товаришку, загорнену в його плед. — Ні!.., так... я сам добре цього не знаю

— Отже я цікавлюся замчищем і коли наш співацький гурток приїхав у Ляйпуль на концерт, коли настала тепла та місячна ніч, то Меґі й я задумали зайти сюди до замчища і побачити його в повній красі.

— Співацький гурток?

— Бо мусите знати, що я тепер незалежна жінка, що працює сама на себе. Ми обі, я й Меґі, належимо до цього гуртка, відколи я посварилася з моїм батьком...

— Ох, — сказав Твайт — то в такому разі... — але тут вона раптово схопила його за рамя.

— Що тут таке?! Мені здається, що я щось бачила, як порушалося! Ви не чуєте нічого?

(Продовження буде).

Ще нема остаточного висліду львівських виборів.

Головна виборча комісія ще не покінчила праці, звязаної з верифікацією виборів до Міської Ради. З уваги на те, що ще не всі окружні комісії перевели підрахунки голосів, треба сподіватися, що остаточний вислід виборів буде відомий не раніше, як у середу.

Вислід, що його ми подали вчора, має провізоричний характер і не виключене, що в остаточному підрахунку зайдуть ще деякі зміни. І так кажуть, що Озон матиме 25 мандатів, ендеки — 22, ППС і демократія — 9, жиди — 16.

Хоча краківський „ІКЦ" пише, що згідно з його інформаціями справа **українського мандату все ще актуальна**, то досі нема про це ніякої офіційної вістки. Ходить чутка, що комісії таки уневажнили всі українські голоси тому, що картки були друковані чи писані по українськи.

Вчора ми подали, що з озонівської листи перепало кількох кандидатів, між іншими проф. Ст. Грабський і пос. Р. Рудницький. Сьогодні виявляється, що з тієї листи перепали ще й проф. **Е. Ромер** (який з Ст. Грабським творить т. зв. „Зедночене Полякуф Земі Червєньскєй" і видає з ним часопис „Земя і Наруд"), безпартійний проурядовець проф. **Надольський,** ґен. **Балабан,** дотеперішній радний Поратинський і дир. Жардецький. З листи ППС перепав б. радний інж. **Гавснер.** З ендецької листи перепали: адвокати Янішевський, м-р Богданович, м-р Мацейко і Шклярчик.

Появилася чутка, що новообрана рада не уконституується, що її розвяжуть та що у львівському ратуші засяде знову державний комісар.

—o—

Положення польської меншини в Німеччині і становище польського уряду

ВІДПОВІДЬ МІН. БЕКА НА ІНТЕРПЕЛЯЦІЇ.

ВАРШАВА, ПАТ. У відповідь на інтерпеляцію послів Ратайчика і Конечного у справі „політики взаємности у звязку з переслідуванням польської меншини в Німеччині", мін. Бек переслав таку заяву:

„Наведені в інтерпеляції факти переслідування польської меншини в Німеччині є предметом дослідів та належного зацікавлення уряду, який привязує до них належну вагу. Уряд змагає до того, щоб запевнити польській меншині в Німеччині належні їй права. Ті справи становлять один з розділів загальних відносин між Польщею та Німеччиною; я насвітлив їх основно у деклярації на засіданні сойму 5. травня.

На інтерпеляцію посла Дудзінського з 22. березня у справі „останніх випадків у Середущій Европі" мін. Бек відповів, що він заняв до тих питань становище у тій самій деклярації.

Британська палата громад приняла уряд. проект розвязки палест. питання.

ГОСТРА КРИТИКА „БІЛОЇ КНИГИ".

ЛЬОНДОН, ПАТ. Палата громад закінчила 2-денну дебату над новими урядовими пропозиціями у справі Палестини та приняла їх 268-ма голосами проти 179-ох, при чім коло 160 послів, здебільша з урядової більшости, не голосувало.

В урядовім проекті критикували головно два моменти: інтерпретацію деклярації Бальфура та заборону жидівської імміграції по 5-ох роках. Багато бесідників домагалося, щоб уряд не постановляв нічого у справі жидівського національного осідку, заки не вислухає опінії мандатової комісії Ліґи Націй.

Рівночасно йшла дебата на ту саму тему у палаті льордів. М. ін. атакував урядовий проект кентерберійський архиєпископ, який висловив погляд, що попередній проект — поділу Палестини — був ліпший ніж найновіший.

Криваві бої на манджурсько-совітськім пограниччі.

ПОВІТРЯНІ БОЇ.

СІНКІН, ПАТ. Підчас пограничних сутичок на захід від озера Бурноор японці зістрілили від 20. до 22. ц. м. 7 літаків Зовнішної Монголії.

ХАРБІН, ДОМЕІ. На манджурсько - совітськім пограниччі, у місці де Уссурі впадає до Амуру, дійшло в останніх днях до сутичок між стежами японських та совітських граничних сторожей. Один японський старшина граничної сторожі згинув у часі, як повнив стежну службу на південнім березі Амуру.

—o—

По широкому світі.

Французькі воєнні кораблі випливли на відвідини британських, голяндських та бельгійських пристаней.

У Марокку ґенеральний резидент обмежив рух у деяких пригриничних і прибережних смугах.

Американський гидроплян „Єнкі Кліпер" причалив у вівторок в год. 12,45. в Англії.

У Данії почалося всенародне голосування над зміною конституції, що обіймає скасування вищої законодатної палати та виборче право від 23. року життя. Німці не взяли участи в голосуванні

Британська королева мати мала прикрий самохідний випадок: якийсь самохід виїхав на її самохід, який перевернувся. Королева вийшла з пригоди ціло.

Шведські жінки масово зголошуються до добровольчої служби. У самім Стокгольмі, що має 550.000 мешканців, зголосилося 100.000 жінок.

Німецький міністр пропаганди Ґебельс приняв югославянського міністра освіти Ціріца.

Американське підводне судно „Сквейліс" не може піднятися з морської глибини, бо його частинно залила вода. Зорганізовано поміч для залоги.

Німецькі укріплення „лінії Зиґфрида" частинно залиті водами Рену, як твердить Авас.

Французький міністр маринарки заявив у відповідь на інтерпеляцію, що причину пожежі корабля „Парі" ще не вдалося напевно ствердити.

У Палестинській місцевости Тулькарем дійшло до поважної арабсько-британської сутички. Згинуло 7 арабів та 3 англійців.

СССР БОЇТЬСЯ, ЩОБ АЛЯНДСЬКІ ОСТРОВИ НЕ СТАЛИ БАЗОЮ НІМЕЦЬКОЇ ВОЄННОЇ ФЛЬОТИ?

ШТОКГОЛЬМ, ПАТ. Часопис „Афтонблядет" повідомляє зі Женеви, що амб. Майський, запевнюючи фінляндського делеґата, що СССР не має засадничих застережень проти укріплення Аляндських островів, висловив побоювання, що на випадок війни Німеччина може заняти ті острови, замикаючи совітську фльоту у фінськім заливі. Большевики бояться, щоб островів не укріплювали німецькі специ; Німеччина буцімто робить у цім напрямі сильний натиск на Фінляндію. Майський мабуть домагався, щоб Фінляндія і Швеція дали точні інформації про плян укріплення островів та чисельність військових залог.

—o—

БРИТІЙСЬКА ТЕРИТОРІЯЛЬНА АРМІЯ ВЖЕ ПОДВОЇЛАСЯ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Міністр Гор Беліша заявив, що до 13. травня зголосилося до брит. територіяльної армії 187.000 добровольців, так що вона має тепер 368.000 вояків, отже більше, ніж це передбачує уряд, коли рішив подвоїти армію та піднести її на боєвий стан. Згідно з урядовим проектом армія мала збільшитися лише до 340.000 вояків.

ДВА НОВІ ВІЦЕКОМІСАРІ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ У СССР?

МОСКВА, Авас приносить вістку, яку вважає правдоподібною, що на сесії найвищої ради СССР (яка почнеться 25. ц. м.) заіменують ще двох заступників наркома закорд. справ: б. генерального секретаря профінтерну Лозовського та заступника голови грузійського уряду Декавозова.

Сойм і сенат.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СОЙМУ.

У вівторок перед полуднем відбулося пленарне засідання сойму, в якім взяли участь усі члени уряду.

Того дня завішено у соймовім будинку портрет бл. п. В. Славека, якого память вшанували посли 1-мінутною мовчанкою. У звязку з тим марш. Маковський ствердив, що внесок пос. Желіговського не вимагає полагоди.

Премієр прислав відповіди на інтерпеляції послів: Філіпінського, Путека, о. Любельського, Ратайчика, **д-ра Барана** (у справі невпладнаного прохання учителя з Филипкович), Дудзінського і Конечного.

У першім читанні відіслано до комісії урядовий законопроект про ратифікацію платничого договору з Францією.

Пос. Шиманський зреферував законопроект про зміну деяких приписів про працю на Заользю. Сойм приняв законопроект у 2. і 3. читанні та ухвалив резолюцію комісії праці, щоб уряд вніс проект закону про робітниче представництво у заведеннях праці, яке обовязувало б у цілій державі.

Пос. Лободзінський реферував законопроект про поширення прав б. учасників незалежницьких змагань. Сойм приняв законопроект (що його зміст ми подали передучора) у 2. і 3. читанні. Так само принято у 2. і 3. читанні законопроект про головну військову школу інжинірії та поправки сенату до двох законів: про добровольчий хрест і медалю та про реєстровий застав на машини й апарати. Законопроект про зміну судової екзекуційної процедури знов відіслано до правничої комісії.

НАРАДИ СЕНАТСЬКИХ КОМІСІЙ.

ВАРШАВА, ПАТ. У вівторок відбулися засідання сенатських комісій: буджетової, комунікаційної, правничої та закордонних справ.

БУДЖЕТОВА КОМІСІЯ.

під проводом д-ра Зарицького розглядала законопроекти про додаткові кредити на телекомунікаційні видатки у звязку з прилученням Зевользя та наладнанням звязку з Литвою, і на покриття видатків звязаних з биттям більону. Комісія приняла оба законопроекти без змін.

КОМІСІЯ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ

під проводом сен. Висоцького приняла без змін закопроекти у справі ратифікації кількох міжнародніх договорів: 1) з Німеччиною у справі граничного відтинка ріки Дрвенци, 2) з Анґлією у справі мита на деякі хемікалії, 3) з Німеччиною (додаткової господарської умови), 4) тарифового протоколу з Естонією, 5) торговельного договору та порозуміння у справі торговельного представництва з СССР.

КОМУНІКАЦІЙНА КОМІСІЯ

під проводом сен. Добачевського приняла законопроект про ліквідацію емеритальної каси залізничих земель б. німецької займанщини.

ПРАВНИЧА КОМІСІЯ

під проводом сен. Фіхни розглядала законопроект про облігації та рішила передати його окремій підкомісії.

КОЛИ ВІДБУДЕТЬСЯ ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СЕНАТУ?

ВАРШАВА, ПАТ. Марш. Медзінський визначив пленарне засідання сенату на 31. травня, на годину 11.

НОВИЙ СОВІТСЬКИЙ АМБАСАДОР У ВАРШАВІ.

ВАРШАВА, ПАТ. У вівторок вечором приїхав з Москви до Варшави новоіменований амбасадор Микола Шаронов. На двірці повитали його заступник директора дипломатичного протоколу О. Лубенський та совітський шарже д аффер Листопад з іншими членами амбасади.

СЛІДСТВО У СПРАВІ ІНЦИДЕНТУ ПІД КАЛЬТГОФОМ.

ВАРШАВА, ПАТ. У звязку з нападом під Кальтгофом польська влада наказала перевести відповідне слідство.

—o—

БУРІ НАД ПЕРЕМИШЛЕМ ТА БОРИСЛАВОМ.

ПЕРЕМИШЛЬ, ПАТ. У вівторок вечором перейшла над Перемишлем сильна буря, що двічі прорвала електричні проводи. Вода залляла пивниці в кількох домах.

БОРИСЛАВ, ПАТ. Над Бориславом шаліла у вівторок вечором буря з хмароломом. Потоки, що перепливають через Борислав, прибули, заливаючи низько положені доми. Вихор скинув з мосту в ріку 15-літнього хлопця, якого ледви врятували. Також на Шкідщині були сильні бурі, деякі ріки прибули.

З природи і життя.

Нове життя у воді.

Для праці на ріллі є потрібна земля. Не кожна земля надається до управи; до цього мусить бути спеціяльний врожайний ґрунт. У такому ґрунті головну ролю грають мінеральні солі з яких рослина будує своє тіло і поруватість, яка затримує тоді воду конечну для життя і росту рослин. Вода розпускає мінеральні солі і щойно тоді рослина може їх втягати і присвоювати. Тими прикметами врожайний ґрунт відріжняється від твердого підложжя нпр. від граніту чи кременя, які не затримують води.

Ґрунт, де дозрівають рослини не мусить бути врожайною верствою поверхні землі, себто ґрунт у властивому агрономічному розумінні. Він може бути також штучний нпр. пісок, попіл та з домішкою конечних мінеральних солей.

Одначе найбільшим дивом у тій ділянці є рослинні культури плекані цілком без ґрунту.

КУЛЬТУРИ У ВОДІ.

В останніх часах звернули увагу на можливости росту та розвитку рослин у воді; такі культури рослин називаються „гидропонічні". Можливість зросту рослин без твердого ґрунту у самій тільки воді з додатком відповідних мінеральних солей була відома вже давно. Тепер тільки йдуть проби використання цього явища на більшу скалю.

Звичайний ґрунт складається з розпускальних і нерозпускальних водою частин. Ті останні не грають у земельній господарці ніякої ролі. Це тільки середовище, де проходять процеси присвоювання поживи, мінеральних солей, рослинами.

Між рослинними культурами у ґрунті і у воді є основна ріжниця у густоті розчинів мінеральних солей, що доходять до корення рослин. Розчини мінеральних солей у ґрунті виступають як тонка пластинка на поверхні корення; у водних культурах вони є розпущені рівномірно у воді, що з усіх сторін окружає коріння рослин.

МОРСЬКА РОСЛИННІСТЬ.

Що культура рослин у воді можлива, про це свідчить морська рослинність, т. зв. рослинний плянктон.

Морські рослини використовують морську воду, що є дуже слабим розчином мінеральних солей. Морська вода взимі, при найбільшій концентрації мінеральних солей має всього 30—40 міліграмів (1 мгр. це тисячна частина грама) фосфорової кислоти, 50 мгр. азотової кисл. на 1 м. кубіч., — тоді, як взотородний земний ґрунт має пересічно 1—2 кільограми фосфорової кислоти і 200 гр азотової кислоти на 1 тонну. Зате у твердому ґрунті більшу частину тих солей втягають тверді частини землі, — тоді як у воді вони цілком розпущені та їх безпосередньо можуть присвоювати собі рослини.

Прикладом такої буйної морської рослинности є багата рослинність, що покриває море Саргасса, через яку з трудом тільки може продертися заблуканий туди корабель.

ДОСЛІДИ ВЧЕНИХ.

Вже досліди Пастера виказали, що коли в чистому мінеральному розчині засіяти дещо клітин дріжджей, то вони живо розмножуються і за якийсь час витворюють більшу масу живини. Ботаніки перевели такі досліди з вищими рослинами. Ось нпр. проф. Портіє виплекав зерна деяких рослин доставляючи їх кореням чистий мінеральний розчин з азотових, сіркових, фосфорових та хльорових солей, вапна, потасу, магну та заліза.

В останніх роках згадані спроби вийшли поза мури лябораторій учених і перейшли в руки промисловців. „Гидропонічними" методами плекають нині квіти і овочі. Перші такі спроби на більшу скалю перевели в Америці у каліфорнійському університеті. В Америці існують вже три великі промислові станиці, що доставляють на ринок барабольки, помідори, буряки, моркву, ріпу та інші овочі виплекані водою.

В Англії культури рослин у воді знаходяться все ще у стадії дослідів. Головні досліди перевели там над помідорами. Вони показали, що деякі відміни цього овочу ліпше плекати у гидропонічних культурах як інші.

Причиною дуже добрих вислідів у культурі овочів у воді є те, що вони виключають усякі рослинні хвороби, які переносять на рослини шкідники, що живуть у землі, далі ліпша можливість контролі рослинних типів, можливість реґуляції віджившої вартости мінеральних солей та зменшення ручної праці.

У Франції справою гидропонічних культур зайнявся Ж. Трюффо зі своїми помічниками у версайських лябораторіях. Він подав до відома свої висліди у французькій агрономічній пресі.

ЯК ВИГЛЯДАЄ ГИДРОПОНІЧНА КУЛЬТУРА?

Відповідний розчин мінеральних солей знаходиться в непропускальних збірниках, яких стіни зроблені зі спеціяльних матеріялів, що є відпірні на хемічне ділання мінеральних солей розпущених у воді. Зверху збірники покриті решіткою, завдяки якій рослинність втримується понад рідиною; це хоронить рослину перед загниванням та не допускає до розмножування бактерій. Над решіткою знаходяться пластинки з фіброцементу з отворами, через які переходять била рослин, так щоб розчин знаходився у темряві. Це має на цілі не допустити до розвитку у віджившім розчині водоростів, що відбирають рослинам мінеральні солі.

Розчини мінеральних солей мусять відповідати потребам даної рослини. Тут входять у склад розчини солі азоту, фосфору, потасу, вапна і магну. В малих давках треба також додатку бору, потрібного при переміні квітів в овочі і зрості насіння. У розчині мусить бути відповідний ступінь квасовости. У більшости випадків воду треба ще огрівати нпр. електричними проводами.

На виставі садівництва були виставлені прегарні зразки версайських помідорів виплеканих у водних культурах. По 110 днях рослини доходили до 4 м. висоти і давали 5—7 кґ. плодів.

КУЛЬТУРИ МАЙБУТНОСТИ.

Гидропонічні культури здобувають собі усе більше значіння. Найважнішою їх прикметою є те, що вони дозволяють на тісне розміщення рослин і великий урожай. З другої сторони така культура зуживає менше води, ніж її потрібно до зрошування поля.

Гидропонічна культура може вже у близькій майбутности змінити основно городничу культуру. Вона може змінити також економічні умовини багатьох неплодовитих досі земель та країн, якщо в них тільки є тепло і вода. Тоді нпр. ціла північна Африка і близька пустинна Азія могла б стати одним великим городом.

Гидропонічна культура може мати також велитенське значіння колись, коли людство так розростеться, що займе вже всю пригожу до управи рослин землю. Тоді вода стане новою стихією, що дасть почин новим культурам, і хто зна, чи океан не стане живителем людства.

За Ю. Делевським з „Посл. Новостей".

Метеорольоґія і полове життя.

Недавно у швайцарській лікарській пресі появилася цікава стаття д-ра Кірхгофа про вплив метеорольоґічних чинників на полові явища і вагітність.

Згаданий лікар каже, що досі ще загально не доцінюють впливу космічних чинників на полове життя жінки. Досі загально досліджені і відомі такі явища у тій ділянці, як сонячні плями з їх 27-денною періодичністю, космічне проміння та вплив місяця. У часі повні та новика місяця виступає виразне збільшення часу появи періоду у жінок (статистика із 10.000 жінок). Подібно має істнувати якийсь таємний звязок між припливами та відпливами моря і родами. Положні твердять на основі досвіду, що ліки що зміцнюють породові болі діють сильніше в часі відпливу моря. Згаданий лікар є протилежної думки; він каже, що найбільше число народин припадає саме на годину найбільшого припливу.

Важну ролю при породі має відогравати також атмосферичний тиск, що має вплив на силу і частість породових болів. Крім цього великий вплив на полове життя мають зміни клімату, залежні від пори року. Так нпр. відомо, що позаподружні випадки вагітности та сексуальні злочини припадають найчастіше на весну. Знову-ж найбільше насилення виснажливих блювот у вагітних припадає взимі. Таксамо час вагітности залежний від кліматичних чинників і пересічно в літі рівний 285 дням, у зимі 277.

Важну ролю на хід родів виконує також світло. Як виказали відповідні обсервації найбільше насилення родових болів виступає пересічно між 20—23 год., 48,8 прц. родів відбувається підчас дня, а 51,2 прц. уночі. Кірхгоф перепровадив відповідні **досліди над мишами** і ствердив, що по насвітленні їх червоними променями чи позафіолетними, вони інакше реагують у своїй сексуальній натузі. Згадані досліди стверджують також обсервації лікарів, про домашній вплив насвітлювання червоним світлом у випадках недорозвою родних органів.

Як видно з тих кількох фактів, людина не живе на світі відокремленим життям, але на неї діють усякі таємні і невидні сили, навіть промені, що звязують її долю з ріжними формами енергії розлитої у всесвіті.

Вистава В. Ласовського.

В неділю 7. травня відкрили, в салях Природничого Музею НТШ у Львові, першу виставу картин і рисунків Володимира Ласовського. Як XI-а з черги вистав Асоціяції Незалежних Українських Мистців, є вистава Ласовського, останньою з імпрез, у яких організації приймав живу участь покійний Павло Ковжун... Покійник був на її відкритті, а відтак своїм звичаєм, робив усе можливе, щоб забезпечити українську пресу звідомленнями й оцінками вистави. Ненадійна смерть Ковжуна, відсунула виставу Ласовського на задній плян, справа з рецензіями затяглася. Як нам відомо, то поза передруком вступу І. Іванця до Катальогу, в „Українських Вістях", та подо оцінкою С. Гординського в „Новому Часі", не появилося більше нічого про виставу Ласовського. А шкода, бо час призначений на виставу недовгий, всього до 4 червня, а сама вона така цікава, що варт з нею познайомитися кожному українському інтелігентові.

Малярство Ласовського відоме вже львівській публиці доволі добре з досьогочасних вистав „Рубу", „Ануму" та „Союзу Львівських Пластиків". Добре теж усім відомо, що Ласовський, зрікаючися поплатної „популярности" почав шукати сам для себе нового виразу та нової малярської форми. На тому шляху довелося йому вже нераз увійти в колізію з прийнятими в широкої публики звичками й поглядами на суть і завдання малярства.

В. Ласовський почав свою малярську карієру від науки в робітні бл. п. О. Новаківського. Подібно, як учитель він навчився бачити і відтворювати світ крізь семибарвну призму імпресіонізму, та щоб рятувати свою індивідуальність від загляди мусів остаточно „зрадити" свого вчителя. З павутинної мережі барокових ліній, з повені кольоризму, шукав Ласовський визволення в експериментах свого паризького вчителя, конструктивіста Леже. По короткій блуканині серед засобів свідомого примітиву та деформації, попадає Ласовський в стихію експресіонізму, щоб згодом, як хуртовина вляглася, з чимраз більшим спокоєм і спромогою обєктивного добору, скласти власне індивідуальне обличчя. Процес того свідомого підпорядковування засобів малярського виразу, вимогам зосередженої монументальности, проходить у Ласовського з подивугідньою послідовністю, що її м. ін. можемо прослідити й на поодиноких експонатах його вистави.

Ласовський зміняє свою палітру наперемину і чергою від найтепліших до найхолодніших тонів, як теж малярське зацікавлення зовнішним світом. Весельчаний пейсаж вільних просторів, уступає вирізкам кубістичної урбаністики. студії мертвої природи починають сіріти й розливатися на задніх плянах різко окреслених брил людської голови та архітектоніки людської постаті.

Вкінці приходить у нього черга на серію портретів, де духова глибінь і вираз пробують йти навзаводи з монументальним засновком цілости. По дорозі від молодечих захоплень ріжнобарвними світляними явищами, до шукань стилю, пробує Ласовський усіх „тріків" поімпресіоністичної доби, аби тільки звести до спільного знаменника суттєві елементи виразу т. зв. „невдячного моделю". Ласовський зрікаючися офіційно-репрезентативних замовлень, тим свобідніше перекомпоновує зверхній вигляд своїх знайомих і приятелів у портрети, занадто субєктивно-програмові, аби вони у тій стадії свого оформлення могли рахувати на попит і поплатність. Тим неменш є вони цікаві і для Ласовського, є дуже характеристичним вкладом у образотворчу культуру наших днів. Портрети Ласовського це візії справжніх, чи уявлених героїв. Ласовський молодий і під кожним оглядом здоровий маляр відчуває по геройськи і по геройськи драпує та характеризує свої моделі. На збірній виставі Ласовського є вибір його праць і спроб з цілого десятиліття. Є тут речі ґалерійні, є слабші, невиношені, але в усіх без вийнятку слідний вірлиний пазур правдивого, расового маляря.

Вистава Ласовського цікава і цінна, як цілість, першого періоду його розвитку й тому ми не хочемо вибирати поодинокі експонати та підкреслювати їх, як як найбільш типові. Вистане сказати, що в кожному почерку Ласовського пробивається талант і щирість виразу при свідомій цілі та повній свідомости своїх засобів.

М. Голубець.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Пятниця, 24. травня 1889.

ПЕРЕДВИБОРЧИЙ РУХ У ГАЛИЧИНІ.

„Нова ера" — читаємо в передовій статті — повідається дуже гарно. Польські виборчі комітети для Східньої Галичини не відступили від своєї давньої традиції: „не допустити ані одного русина до сойму" і майже на всі повіти Східньої Галичини придумали вже своїх польських кандидатів... У Чехії центральний уряд зробив почин до помирення чехів із німцями. Там вислали на... у тій цілі окремих делеґатів. Про нас ніхто досі не подбав, про нас забули, тому ми маємо право до крайньої опозиції. Найближчі вибори будуть для нас останнім пробним каменем".

ВИСТАВА „ПАВЛА ПОЛУБОТКА".

В новинці п. н. „З русько-народнього театру" читаємо: „Вистава „Павла Полуботка" у Збаражі, що відбулася минулої неділі, зібрала багато руської публики і викликала незвичайний ентузіязм. Кожне патріотичне речення, кожне гаряче слово з уст діючих осіб викликало грімкі оплески. Серед публики панував якийсь особливо торжественний настрій".

КАТАСТРОФА ПОЇЗДУ ЦІСАРЕВОЇ.

Відень, 23. травня. Особовий поїзд, яким цісарева їхала з Вісбадену, викотився у Франкфурті з шин і три останні вагони перевернулися. Цісарева їхала в третім вагоні з переду і ані їй ані її дружині нічого не сталося. Тільки один льокай легко скалічився в руку.

ПЕРСЬКИЙ ШАХ У ПЕТЕРБУРЗІ.

Петербург, 24. травня. Вчора приїхав сюди перський шах. Цар і наслідник престолу привитали його на двірці і завезли до Зимової Палати.

САМОУПРАВНІ ВИБОРИ.

ДРОГОБИЧ.

У вчорашньому числі ми подали загальний вислід самоуправних виборів у Дрогобичі. На пять мандатів, що їх здобули українці, до ради ввійшли: **д-р І. Блажкевич, інж. Д. Гижий, м-р Б. Геврик, д-р Смольницький, О. Будз.** Заступники: **Ст. Сасик, Т. Коцюба і О. Мидчин.**

Поляки здобули 16 мандатів, жиди 11.

ПЕРЕМИШЛЬ.

На сорок радних у виборах, що відбулися минулу неділю, Озон здобув 15 мандатів, ППС — 11, ендеки — 5, Бунд — 2, сіоністи — 7. **Українці не брали участи у виборах**, зрезиґнувавши з єдиної листи, яка залишилася після уневажнення всіх інших. Фреквенція виборців доходила до 60 відс.

МИКОЛАЇВ.

У висліді виборів до громадської ради в Миколаєві над Дністром, що відбулися 7-го травня ц. р., **українці здобули один мандат.** Треба замітити, що в Миколаєві є 80 відсотків українців. Українці домагаються, щоб уневажнити вибори.

РІВНЕ.

На сорок радних **українці** здобули 3 мандати, Озон — 16, безпартійні проурядові — 4, ендеки — 2, жиди 12.

ДУБНО.

На 24-ох радних **українці здобули 3 мандати**, Озон — 10, ендеки — 1, жиди — 9, москалі — 1.

ВОЛОДИМИР.

На 32-ох радних **українці здобули 5 мандатів**, Озон — 13, безпартійні проурядові — 6, ендеки — 2, жиди — 5, москалі — 1.

КОВЕЛЬ.

На 32-ох радних українці вибрали — 6. Озон — 12, ППС — 5, жиди 9.

ГРУБЕШІВ.

На 24-ох радних Озон здобув 10 мандатів, ендеки — 9, жиди — 5.

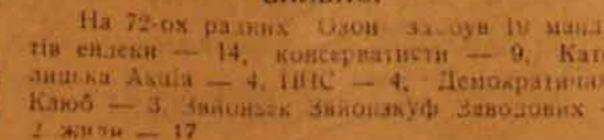
КОБРИНЬ.

На 24-ох радних „тутейші" вибрали 5, Озон — 11, жиди — 8.

МОЛОДЕЧНО.

На 16 радних білорусини здобули 5 мандатів, „тутейші" — 2, Озон — 8; Стронніцтво Людове — 1.

ВИЛЬНО.

На 72-ох радних Озон здобув 19 мандатів ендеки — 14, консерватисти — 9, Католицька Акція — 4, ППС — 4, Демократичний Клюб — 3, Звйонзек Звйонзкуф Заводових — 2 жиди — 17

НОВИНКИ

25 ТРАВЕНЬ — ЧЕТВЕР

Ст. ст. 12. травня 1939
Епфалія кп.
Лат. Урбана І, папи.
Сонце: схід — 3.26, захід — [illegible]
Місяць: схід — 11.02, захід — [illegible]
Перша чверть у год. 22.20.

Завтра: 26. травня. Пятниця
Ст. ст. 13. травня 1939.
Гликерії мч.
Лат. Филипа.
Місяць: схід — 12.18, захід — 0.33.
Сонце: схід — 3.25, захід — 19.17.

— **Вже появився** у мистецькому виконанні **портрет Їх Екси. Митрополита Шептицького.** Дохід призначений на будову церкви у Прилбичах — родинному селі Митрополита. Розмір 40×70 цм. Можна набути у всіх книгарнях. Замовляти у В-ві „Рідна Книжка", Львів вул. Перемишлянська 3. Ціна портрету разом з пересилкою 2.25 зол. — **Комітет будови церкви у Прилбичах.** 988

— **Скажіть** знайомим, що модні торбинки, парасолі, валізки, течки, пуляреси, портфелі, дарунки — купуємо тільки в українській крамниці „ТЕКА" Богдан Гіряк, Львів, Шашкевича ч. 3. 92

— **Для укр. громадянства** єдиний укр. кат... ресторан „Ґастрономія" у Львові при вул. Костюшка ч. 3. поручає здоровий та смачний харч і напитки. Окрема кімната на товариські сходини. 991

— **Лиси,** пелеринки, боа готові і на замовлення поручає Юліян Глушевський Львів, Капітульна 3. 1. п. тел. 254-46. Нові журнали мод на 1940 р. До кінця травня дешеві ...

— **На ширших сходинах** Молодої Громади 25. травня ц. р. (четвер) год. 19.30 ред. ... Іванейко виголосить реферат „Організація українськоі духової єдности". Вступ для членів товариства і учасників Клюбу.

— **Зїзд Українських Музейників,** що мав відбутися цього року в Стрию в часі Зелених Свят відкликаний з причин від Старшини незалежних. — Музей „Верховина" в Стрию.

— Хто виграв. В нинішнім тягненні Державної Клясової Льотерії впали такі вигри: 75.000 зол. на ч. 131413; 25.000 зол. на ч. 121688; 15.000 зол. на ч. 66111; 10.0000 на ч. 33110; 5.000 на ч. 38175 67927; 2.500 зол. на ч. 21650 31543 37389 38603 38823 78501 80568 128366; 2.000 на ч. 7367 10917 15989 16601 22124 23690 29429 34621 59975 63403 64021 72980 73352 77550 84720 97141 97393 98996 99115 131468 133617 1400836 144534 155827 160224; 1.000 зол. на ч. 17524 18002 20136 38725 40501 46772 50114 51773 52187 52462 53175 54050 58661 61684 63199 63555 73560 73632 82746 87511 95834 98146 99100 101414 105960 107214 114118 114865 128093 131823 132529 144573 149763 152466.

— Нема „поляків-греко-католиків“. Згідно зі статистичними даними, що їх оголосила Католицька Агенція Телеграфічна, на основі метрикального архіву про поляглих за незалежність Польщі між 1914—1920 рр. згинуло на всіх фронтах: 45.439 римо-католиків або 95.55 відсотків поляглих; 169 **греко-католиків (0.35 відс.)**; православних 240 (0.5 відс.); протестантів 382 (0.8 відс.); жидів 932 (1.94 відс.); магометан 5, інших 401 (08.4 відс.); разом — 47.562. Ці статистичні дані найкраще доказують, що запевнення „Греко-Католіка“ та його опікунів про істнування в Галичині к. 500.000 „поляків греко-католиків“ є звичайними теревенями. Одночасно історія виявить, що за волю України згинули тисячі українців римо-католиків.

— Почтові посилки підчас Зелених Свят будуть доручувати листарі щойно в понеділок 29. ц. м. на другий день Зелених Свят. Харчеві посилки доручуватимуть без перерви.

— Защо вже не карають? Окружний суд у Львові засудив о. Миколу Мулярчука, б. завідателя парохії Верещиці на заплату 38.50 зол. грживни і судових коштів за те, що по Службі Божій з нагоди закінчення шкільного року замкнув „царські врата“ тоді, як шкільні діти ще співали в церкві. — Незадовго після того апеляційний суд у Львові засудив о. М. Мулярчука за „фальшування документів“ (окружний суд у Львові увільнив о. Мулярчука від цього заміту) на 6 місяців вязниці з припиненням кари на 3 роки і на заплату судових коштів у висоті 60.25 зол.

— Львівська хроніка. В понеділок 22. ц. м. почався окупаційний страйк робітників у львівських броварах. Робітники домагаються, щоб дирекція приняла до праці трьох усунених робітників. Переговори з дирекцією в інспектораті праці не довели до нічого. — З бальконy I. поверха при вул. Бема ч. 18 впав на подвіря 3-літній хлопчина і важко потовкся. Його відвезли до шпиталю. — При вул. Стрийській наїхала автодорожка на 8-літнього хлопчика Л. Цібіцького, який потовкся. Хлопчиною заопікувався лікар.

— Арештування у Станиславові. Дня 19 ц. м. поліція перевела ревізію у відділі В-ва „Батьківщина“, у кравецькій робітні т-ва „Основа“, у сторожа дому п. Климовського, в бурсі української державної ґімназії, у крамниці трикотарських виробів п. Ольги Щурко і в деяких приватних помешканнях. З бурси забрала поліція двох учеників ґімназистів, з „Основи“ дві сестри Наврoцькі.

— Страшний буревій зі зливним дощем перейшов минулого понеділка 22. ц. м. над Лавочним у Скільщині. Ріка Опір виступила з берегів і забрала громадський млин у Лавочнім та к. 250 кубічних метрів паперівки і дерева зі складу фірми „Брати Ґредлі“. Покищо ще не обчислили розмірів шкід, що їх заподіяли хвилі ріки Опору та гірських потоків, що виступили з берегів, на полях наших селян. Над Стриєм перейшла минулого понеділка страшна буря з градом, величиною курячого яйця, що заподіяв великі шкоди в садах і городах. Жертв у людях не було. — Над частиною лиманівського повіту лютувала буря зі зливним дощем, підчас якої наступила хмаролім. Кілька рік виступило з берегів і знищили засіви на просторі 12 км. — Над Стирією в б. Австрії лютувала буря зі зливним дощем і понищила телефонічні получення, дерева в садах та засіви на полях. Ріки у Стирії виступили з берегів. Над Віднем шаліла буря 12 годин і спричинила великі шкоди.

— Вбивство солтиса і стріли до війта. В Корничах пов. Самбір невідомий напасник застрілив крізь вікно солтиса Андріїшина. Поліція шукає за вбивником. — У Вільці Мазовецькій пов. Рава Руська невідомий напасник стрілив двічі крізь вікно до війта Романа Парліка, який вийшов живим і здоровим. Причина намаганого вбивства невідома.

— Краєва хроніка. В Дулібах пов. Стрий затонув підчас купелі в ріці Стрию 13-літній Освальд Штайнінгер. Його тіла дотепер не віднайшли. В Зеленій пов. Надвірна затонув підчас купелі в ріці 7-літній Василь Козюк. — У Підмихайлю пов. Калуш утопилася в млинівці 53-літня Магдалина Олевич. — Гуцул з Жаб'я Петро Стеблюк вертався в ночі з Дземброні до дому. По дорозі впав у пропасть і важко потовкся. Важко раненого Стеблюка відвезли до шпиталю. — В Угринові Середнім пов. Калуш згоріли будинки Дмитра Васютака та його двох сусідів. Матеріяльні втрати дуже великі. У Станиславові впав під колеса льокомотиви 60-літній робітник Микита Гринишин. Важко раненого робітника перевезли до шпиталю, де він помер. — На дім Лейби Бермана у Студеннім пов. Лісько напали грабіжники, вбили його 14-літнього сина, зранили в руку Лейбу Бермана, знищили хату, забрали 60 зол. Поліція зловила одного бандита, а за чотирьома бандитами шукає далі.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Слово те саме, а зміст ріжний.

Вибори — гарне слово і незгірше має значіння. Памятаю я його від ранньої молодости, коли в хаті моїх батьків ішли розмови: віче, нарада, кацапи, народовці... падали назвища: Барвінський, Романчук, Марков, Дудикевич. Памятаю передвиборчу горячку і повиборчу радість чи смуток.

І тоді мені маленькому слово „вибори“ видавалося чимсь дуже святочним і величним. Мріяв я в тому часі про хвилину, коли і мені дозволить метрика станути в рядах виборців і підійти до виборчої урни з карткою.

Минулося. Минулися мої дитячі роки, минулися люди що агітували, минулися і ті, що кандидували, але слово „вибори“ лишилося, живе і напевно нас усіх переживе. Дістало тільки інакший зміст і робить на мене інакше враження.

Колись воно звучало більше на святочно, а тепер звучить більше на весело.

Тепер як хочуть люди розважитись трохи (а часи тяжкі, то за веселість нелегко!), тоді хтонебудь каже:

— Розкажу вам щось веселого! — і починає про... наприклад про вибори до міської ради города Львова.

— Було то, каже, року божого 1939. Виложили списи виборців до контролі. Йду я провірити, чи часом мене не опустили. Бачу опустили. Панство! Я тоді попав у таку лють, що мало вікон не побив. Як то? Мене старого львовянина, що двацять літ тут живе. Питаю чому? „Бо видно не маєте громадянства!“ Показую леґітимацію — мало, приніс метрику, посвідку замешкання — мало. „Був такий (кажуть) достовірний чоловік, що заперечив ваше право!“ Як він називається, питаю. „Ми не є обовязані вам сказати!“ Ну і подумайте! Скреслили мене старого громадянина.

— Є, ви нам скажіть, щось справді веселого. Це все, що кажете — звичайна буденщина. Віцемаршала сойму Мудрого скреслили, члена апеляційного суду скреслили, а ви нам про себе...

Тоді хтось інший:

— А я вам розкажу справді щось веселого. Емеритований радник суду приходить до виборчого льокалю віддати голос. „Ви вже голосували“ — кажуть йому. „Не голосував“. „Маємо записане! Голосували!“ „Яким способом? Адже я досі був дома?! Видно хтось підшився. Чому панове не жадали леґітимації?“ „Ми леґітимації!? Бо... бо... це було перед полуднем. А ми жадаємо леґітимації щойно пополудні!“

— Це вже ліпше. Ану хто ще щось ліпшого скаже.

— Я!... Адвокат д-р Паньківський приходить голосувати. Станув у черзі, чекає. Перед ним якийсь обиватель. „Імя і назвище? — питають обивателя. „Д-р Паньківський!“ „Вулиця?“ Сказав. Тоді правдивий д-р Паньківський підступає і каже: „Вибачте пане, але то я є д-р Паньківський!“ А звертаючись до комісії: „Прошу списати з тим паном протокол“. А комісія: „Ми не маємо обовязку“. „В такому разі я зроблю вжиток з цього... — і обертаючись до лже-Паньківського: „Позвольте свою леґітимацію...“ Не докінчив, бо вже не було до кого. Обиватель опустив поспішно але свобідно, льокаль.

— Це справді веселе. Але я знаю ще веселішу річ.

— Ну? Що таке?

У Львові не вийшов ні один українець. Подумайте: на шістьдесять тисяч людей!

— Ха-ха-ха!

— Ги-ги-ги!

— Хі-хі-хі!

Отак посміються і вже лекше на серці. Бо часи такі, що за сміх ще тяжче як за гроші.

Галактіон Чіпка.

Сензаційний процес у Лодзі. Минулого понеділка почався в Лодзі процес проти скарбових урядовців і податкових посередників, які продавали довірочні інформації скарбових урядів деяких торговельних і промислових підприємств. Торговля довірочними інформаціями відбувалася від довшого часу і щойно в 1938. р. інспекторат скарбової охорони викрив аферу та здемаскував кількох скарбових урядовців. На лаві підсудних засіли такі скарбові урядовці: Генрих Цесьляк, Веслав Кафтанський, Генрих Рибіцький та Мечислав Філіпінський і податкові посередники: Хаїм Врублевський, Рифка Шварценберг та Ісаак Фрайндліх. Усі підсудні крім Цесьляка не признаються до вини.

Спорт.

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТ НА БУКОВИНІ.

ЧЕРНІВЦІ, 14. ц. м. Довбуш — **Вікторія 3:1.**

Довбуш виграв мистецьку стрічу з німецькою дружиною заслужено.

Довбуш (Садагора) — Макабі 2:2.

МАЗЕПА РОЗГРОМИВ ВАВЕЛЬ 6:1.

Перемога української дружини над Вавелем заслуговує на увагу тим, що Вавель — це давня Польонія, кількакратний мистець Буковини (засн. ще 1907 р.). Мазепа існує щойно 2 роки.

ПЕРШИЙ ВИСТУП ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ СТ. УКРАЇНА.

Україна — Дрор 2:1 (4:15, 15:11, 15:2) і 0:2 (5:15, 14:15).

В понеділок 22. ц. м. розіграла жіноча дружина відбиванки перші товариські змагання зі сильною А-класовою дружиною Дрор-у. На цім першім виступі ви появилися всі додатні і відємні сторінки гри дружини, що їх досі не можна було якслід доглянути на тренінгах. Зовсім ще не вміють наші змагунки стинати мяча, комбінувати і багато тратили невикористовуючи серв. Зате зовсім добре орієнтувалися і виявили доволі амбітну гру; жіноча секція має дуже добрий і таланови-тий матеріял, що дає запоруку, що вже небаром Україна матиме одну з найкращих дружин у Львові. Перший виступ, що закінчився перемогою і програною України, треба вважати направду успіхом молодої секції. Сподіємося, що він буде заохотою до дальшої праці.

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Середа 24. 5. год. 20. „Галузка Розмарину".

Четвер 25. 5. год. 20. „Оборона Козаччини".

Пятниця 26. 5. год. 20. „Ловці перел" — опера.

Субота 27. 5. год. 20. „Риголето" опера.

Театр Ріжнородностей.

Від понеділка 22. V. до четверга 25. V. театр нечинний.

Пятниця 26. V. год. 20. „Ми були молодші".

Субота 27. 5. год. 20. „Ми були молодші".

Український Театр ім. І. Котляревського.

ЗОЛОЧІВ:

24. V. Кирка в Льолео.

25. V. Премієра комедії на 3 дії Керницького п. н. „Муза на Офсайді". Постановка В. Блавацького.

Зі Золочева іде театр до Зборова і Тернополя.

Український Театр Йосифа Стадника (сеніора).

ДОЛИНА:

23. V. Сісі.

24. V. Хам.

25. V. Чарівна дівчина.

26. V. Конашевич-Сагайдачний.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

МРАЗНИЦЯ:

26. 5. Пісня Бескиду.

ТУСТАНОВИЧІ:

27. 5. Пісня Бескиду.

28. 5. Наталка Полтавка.

Український Хор Дм. Котка.

24. V. Княгиничі.

26. V. Явче.

27. V. Бурштин.

КІНА.

АМПІР: „Її коханий хлопець".

АПОЛЬО: „Д-р Кільдер".

АТЛЯНТИК: Аннабеля у фільмі „Готел зі Нор".

БАЯКА: „Пані міністер гуляє" та кольорова гротеска.

БАЛТИК: „Тавро минулого" і „Роберт і Бертранд".

ВАНДА: „Робінзон Крузо" і „Коли ви залюблена".

ГРАЖИНА: „Рена" і „Справа 777".

ЕВРОПА: „За недоконані провини".

КАСІНО: „Життєві омани".

КОПЕРНИК: „Панни на віддання" (Діна Дарбін) і кольорова гротеска.

МАРУСЕНЬКА: „Беззахисні".

МЕТРО: „Як вам до вподоби" і „Весела трійка.

МІРАЖ: „Нага правда".

МУЗА: „Хиже маления".

ПАКС: „Чорний Пірат".

ПАЛЯС: „Материнство".

ПАТРІЯ: „8 панів із Оксфорду" („Моя маленька").

РАЙ: „100 днів Наполеона".

РІЯЛЬТО: „Інститутка" (Діна Дарбін).

РОКСІ: „Пригода під Парижом" та додатки.

СВІТ: „Палкі серця".

СВЯТОВИД: „Пісня засуджених" „Каліф з Багдаду".

СТИЛЕВЕ: „Небезпечне кохання" і ревія.

ТОН: „Поверх хмар" і „Ватага смільчаків".

УТІХА: „Сліпий перевулок".

ХИМЕРА: „Чотирьох за стіною"

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Битва над Ізонцо".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

СЕРЕДА, 24. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Плити, 8.00 Для шкіл, 8.10—9.00 Для найм. дітей, 11.00—11.25 Для шкіл, 11.30 Для новобранців, 12.03 Полудн. авдиція, 13.00—14.00 Перерва, 14.00—14.45 Плити з поясненням, 14.45—14.50 Госп. вісті, 14.50 Біржа, 14.55 Програма, 15.00—15.30 Концерт для молоді, 15.30—16.00 Музика, 16.00 Попол. денник, 16.05 Госп. вісті, 16.20—16.35 „Небезпечні забави" (педагогічна гутірка), 16.35—17.00 Віолвчеля, 17.00—17.15 Військ. відчит, 17.17—18.00 Концерт, 18.00—18.05 Біжучі вісті, 18.05—18.30 Для сіл. молоді, 18.30—18.40 „Наша мова", 18.40—19.00 Репортаж з виправи до Африки, 19.00—20.00 Концерт, 20.00—20.15 Для села, 20.15—20.35 Продовження концерту, 20.35—21.00 Інформ. авдиції (денник), 21.00—21.30 Шопен. Концерт, 21.30—21.45 „Народини вірша", 21.45—22.00 Король Станислав Август, 22.00—22.30 Слуховище, 22.30—23.00 Легка музика. 23.05 Закінчення програми.

ЧЕТВЕР, 25. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Раніш. денник, 7.15 Плити, 8.00 Для шкіл, 8.10 Плити, 8.50 Біжучі вістки, 11.00 Для шкіл, 11.25 Плити, 11.30 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. авдиція, 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господ. вістки, 14.50 Біржа, 15.00 „Гайдери" (для молоді), 15.15 Клопоти і поради (діяльог), 15.30 Орхестра, 16.00 Денник, 16.05 Госп. вістки, 16.20 Культ. життя села (для ліцеїв), 16.40 Концерт військ. орх., 17.15 Інформації, 17.20 „Йорданівські городці", 17.30 Органи, 17.55 Ворота Сходу (гутірка), 18.05 Біжучі вістки, 18.10 Концерт тріа, 18.30 Опер. арії, 19.00 Танк. орх. 20.00 Для села, 20.35 Інф. авд., 21.00 Скрипка, 21.30 „Наполеон" (відчит), 22.00 Спорт, 22.05 „Львівські образки" (трансм. з життя) 22.25 „Література політ. перемін, 22.35 Літерат. фрагменти, 23.00 Останні вістки.

ПЯТНИЦЯ, 26. ТРАВНЯ 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Плити, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для гадзинь, 11.00 шкіл, 11.25 Плити, 11.30 Для новобранців, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Інформаційна газета в українській мові, 14.10 Плити, 14.30 „Вовк, пси і люди" (літ. фрагмент), 14.45 Госп. вістки, 14.50 Львів. біржа, програма, 15.00 Для молоді, 15.25 Спорт, 15.35 Обідня музика, 16.0 Денник, 16.20 Гутірка з недужими, 14.35 Фортепіян, 17.10 Рецитації, 17.20 Американські пісні, 17.40 Вартівня Дал. Сходу, 17.50 Біжучі вістки, 17.55 Камер. концерт, 18.30 Театр Уяви, 19.00 Концерт розривковий, 20.00 Для села, 20.35 Інформ. авдиції, 21.00 Ораторія Гайдна, 21.40 Нові течії — нові люди (відчит), 21.35 Квартет, 22.25 Літ. фрагмент, 22.. Інформ. авд., 23.00 Кінець програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

СЕРЕДА, 24. ТРАВНЯ 1939.

БІЛГОРОД 20.00 Трансм. опери, БЕРЛІН 20.15 „Фавст" — симф. Ліста, БРАТИСЛАВА 20.40 Словацькі пісні, БУДАПЕШТ 20.20 Симф. концерт, 22.00 Циганська орхестра, ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 20.15 Концерт, 22.30 Віденська музика, ГАМБУРГ 20.30 „Вільний Стрілець" оп. Вебера, ЛЬОНДОН 20.00 Промова англ. короля, 21.00 Радіокабарет, ПРАГА 20.00 Концерт, ШТРАСБУРГ 20.30 Концерт (Бетовена), 21.30 Сучасні муз. комедії.

ЧЕТВЕР, 25. ТРАВНЯ 1939.

БІЛГОРОД 21.00 Народ. музика, БЕРОМІНСТЕР 20.45 Сучасна музика, БРАТИСЛАВА 20.35 Пісні Белії (конц.), ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 20.15 Радіокабарет, ДАЯТШЛЯНДЗЕНДЕР 20.15 „Роберт Кох" радієві пісеньки, 21.00 Концерт, 22.30 Тріо Крайцера, ФЛЬОРЕНЦІЯ 21.00 Розривкова музика, 22.10 Танкова музика, ЛЬОНДОН 21.00 „Правдива Донжуана" (муз. слух.), МІЛЯНО 21.00 „Пеер Гінт" Ібсена, МІНХЕН 21.00 Концерт солістів (Шуберт), ПРАГА 20.50 XI. Симфонія Бетовена, РИМ 21.00 „Корабель-привид" Вагнерівська опера, СОФІЯ 20.00 Розривк. музика, 21.00 Камер. концерт, 22.00 Танк. музика, СТУТГАРТ 20.00 Муз. слуховище, 22.30 Танк. музика.

ПЯТНИЦЯ, 26. ТРАВНЯ 1939.

БІЛГОРОД 20.00 Опів, Берлін 20.15 Розривк. музика, БРАТИСЛАВА 21.00 Оперова музика, БУДАПЕШТ 19.30 „Вільний стрілець" **Вебера,** ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 20.15 „Приборкання злісниці" опера Гьоца, ФРАНКФУРТ 20.15 Сольоспів Касселя, КЕНІГСБЕРГ 20.15 Концерт, ЛЯЙП. 20.15 „Птах Сосайки" ком. оп. Доніца, МІНХЕН 20.15 Концерт, ПАРІ ПТТ 20.15 Бетовен, СОФІЯ 19.45 „Осудження Фавста" оп. Берліоза, СТРАСБУРГ 20.30 „Христіян Колюмб" оп. Мільгавза.

Біржа.

Львів, 22. травня 1939.

ГРОШІ

Бельги бельг. 90·92—90·92, Доляри америк. 5.32·50—5.32·50, Доляри канад. — 5.29·00—5.29·00, Фльор. гол. 286·02—286·02, Франки франц. 14·12—14·12, Франки шв. 120·10—120·10, Фунти англ. 24·95—24·9 Гульд. данц. 100·25—100·25 Кор. данськ. 111·53—111·53, Корони норв. 125·52—125·32 Корони шведські 128·87—128·82, Ліри іт. 18·60—18·10, марки фінляндські 11·.3—11·02, марки нім. срібні 80·50.

Акції.

Банк Польський 110·00, Цукор 35·00—36·00, Вугіль 34·50—33·50, Лільпоп 89·00—89·00. Моджеїв 19·75—00·00, Островець 77·00—77·00, Стараховичі 54·50—54·00, Жирардів 50·00—00·00, Габербуш 62·50.

Папери.

4 і пів внутрішня 60·50. 3 інвестиційна 1 ем. 80·00, серія 00·00—00·00. 2 ем. 81·00 серія 00·00 00·00, 5 конверсійна 65·00 5 колійова 62·00—62·0., 4 прем. дол. 39·0. 4 консолідаційна 61·50—61·00.

Тенденція вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 24. травня 1939

1 кг. масла десер. ольок без опак.	2.85
1 кг. масла бочк. з опак.	2.90
1 л. молока	зол. 0.17—0.18
1 кг. яєць	зол. 0.95

Тенденція на масло зниж̌кова; на молоко та яйця вдержана.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Подяка.

Сподобалося Всевишньому покликати до Себе 13. 5. 1939 р. нашу Найдорожчу Сестру, Тету і Бабуню. В тяжкім нашім горі ми зазнали багато тепла і помочі від пп. Кругаків у часі недуги дорогої Покійної за що в цім місці складаємо їм щиру подяку.

Не менше щиро дякуємо Вп. п. Д-рові Коцюбі за безкорисну лікарську опіку і поміч для Покійної до кінця її життя.

Сердечну подяку складаємо також Високопреподобному Духовенству, найперше о. совітн. і парох. Бродів о. М. Демчинському за уділення Найсвят. Тайн, о. проф. А. Зафіовському і о. Е. Лабінському за відправу парастасу. Всім Всч. отцям: о. М. Демчинському, о. Декан. Д. Міхурові, о. проф. А. Зафіовському, о. М. Феденишинові, о. Е. Лабінському, о. Ковальчукові і о. Жолкевичеві за звеличання похоронів своєю присутністю. Дякуємо о. М. Феденишинові парох. Чехів і о. Л. Куссому парох. Пониковиці за зворушливі слова над могилою Покійної як дружини і співробітниці о. Томи Дуткевича, пароха Цішок, основника і першого президента Краєвого Товариства „Сільський Господар" і члена багато інших установ. Складаємо також подяку о. проф. М. Осадці як диригентові „Бояна" і членам хору цього Товариства за гарний спів. Дякуємо Високоповажаним Паням: п. Шамбелянові Дзеровичевій і п. Кушниковій, що без огляду на значну віддаль прибули на цей сумний обряд, щоб віддати останню прислугу Покійній. Вкінці дякуємо знайомим і всім, що взяли участь в цьому сумному обряді.

Родина.

Броди, 18. травня 1939. 1071

ОПОВІСТКИ.

Дирекція Ліцею і Ґімназії Рідної Школи в Тернополі подає до відома, що подання в справі допущення до вступних іспитів до І., ІІ. і ІІІ. кл. гімн. треба внести найпізніше до 15. червня 1939, а до IV. кл. гімн. і II. кл. ліцею найпізніше до 10. червня 1939. — Подання до IV. кл. гімн. і II. кл. ліц. спрямовувати до Кураторії Л. Ш. О. через Дирекцію гімназії. — Речинець вступних іспитів подамо до відома пізніше.

1053 2-2

МЕШКАННЯ

СОНЯЧНЕ, трикімнатне мешкання, комфорт, околиця вул. Потоцького зараз до винайму. Відомість: „Сільський Господар". Руська ч. 20. — Тел. 230-53.

1060 2 3

КУПНО — ПРОДАЖ

МАРКУ Карпатської України на конверт Львів 1. Посте рестанте Довуд особиста з печаткою „відкриття сойму" куплю. 26041/32.

1-1

МАШИНИ до писання Адлер українсько-польські дешево продає [illegible] Львів, Токажевського 19, телефон 266-[illegible]

1066 1-[illegible]

ДІМ мурований, новий, 6 кімнат, [illegible]ця, стодола, продам за 4.500 зол. Красошин, Бродки, пов. Львів, комунікація автобусова Львів—Стрий.

1067 1-[illegible]

МАЛА КАМЕНИЧКА в городі, 2 трикімнатні мешкання на продаж. Ціна около 80 тисяч, 20 тисяч готівкою. Зголошення Тарнькова, вул. Зіморовича 2 від 4—[illegible]

1078 1-[illegible]

ЛІТНИЩА

ЖИВЕЦЬ-ЗЕЛЕМЯНКА біля Гребенова. Пансіон, купелі солянка йодова, дешеве лікування і приємний відпочинок. Жадайте проспекту.

1092 [illegible]

ДОРА, вул. колійова, сонячні кімнати з верандами. — Першорядне утримання, реклямові ціни. Зголошення [illegible] **Анна Романович.**

1066 [illegible]

ЛІТНІЙ ВИПОЧИНОК у Крилосі у мальовничій околиці Галича від 1. червня для літників, вигідні кімнати з повним утриманням — купелі в Луквi і Лімниці — прогулька та оглядини розкопів і памяток старинного Галича. — Зголошення до Адміністрації „Діла" [illegible] „Крилос".

1072 1-[illegible]

РІЖНІ

ПЕЧАТКИ, монограми, ТАБЛИЦІ [illegible]нує найдешевіше перше та єдине українське ритівниче заведення ВОЛОДИМИР ЯРОШ, Львів, ул. Сенкевича [illegible]

ЗА МАТУРУ найтривкіші памятки з золотих, срібних виробів, годинники [illegible]ручає найдешевіше Вандер, — [illegible] Шайнохи один.

990 [illegible]

ДО ВАРШАВИ, ЛОДЗІ, [illegible] перевозить товари автами: [illegible] „CRACOVIA". Казимирівська [illegible] 208-42. — Магазинує товари, меблі.

1089 1-[illegible]

СІТКОВІ сорочки мужеські 3.90, 4.90 [illegible] глійські Лідо 7.90, гарні жіночі [illegible] жеські піжами в 15 гатунках 8.90, 12.[illegible] 16.90, льняні 13.80. „Астра" фабрика [illegible] ля, Львів, Сикстуська 2.

ОГОЛОШЕННЯ

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyi Wydawca: Spółka Wyd. „Diło", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Rynek [illegible]

Редактори: д-р Іван Німчук. Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок [illegible]